

บทที่ 4

ขบวนการสะสม (Cummulative process)

- 4.1 โปรแกรมตัวอย่าง
- 4.2 คำสั่งในภาษาฟอร์แทรน
  - 4.2.1 คำสั่ง DO
  - 4.2.2 คำสั่ง CONTINUE
  - 4.2.3 การโยกย้ายเข้าไปและออกจากลูป
  - 4.2.4 การซ้อนกันของลูป
  - 4.2.5 สัญลักษณ์ในการเขียนแผนภูมิสายงานสำหรับคำสั่ง DO
  - 4.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างรายชื่อตัวแปรและรายการ format code
- 4.3 โปรแกรมตัวอย่างเพิ่มเติม
  - 4.3.1 การคำนวณค่า $N!$ (N factorial)
  - 4.3.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
  - 4.3.3 การคำนวณค่าไซน์ของ X (sine(x))
  - 4.3.4 คอสมายน์

แบบฝึกหัดที่ 4

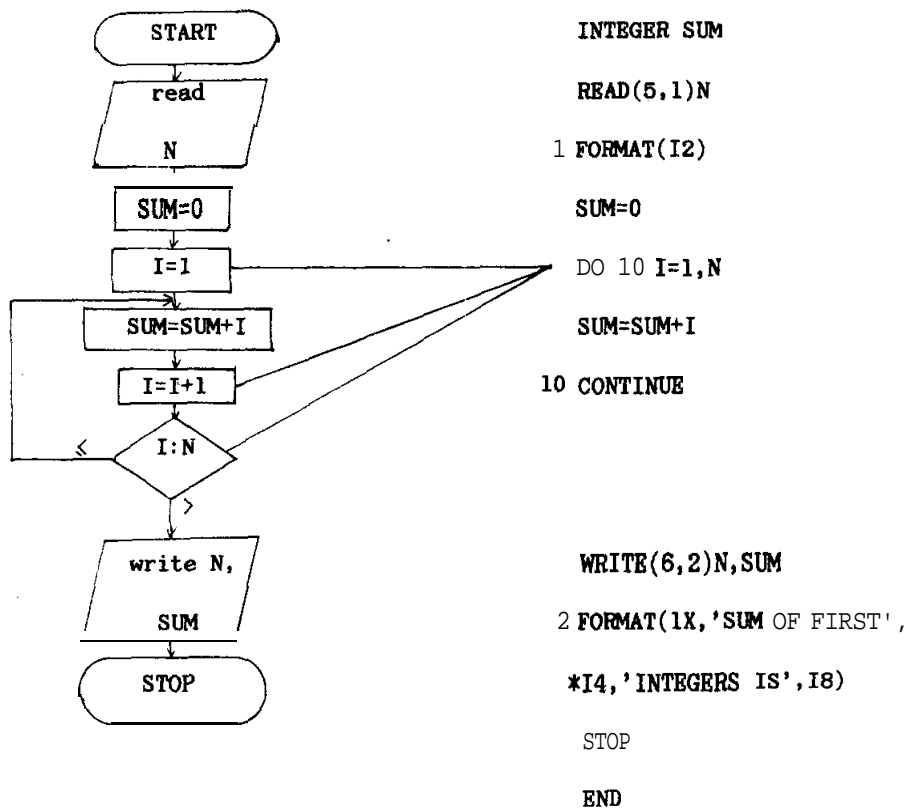
บทที่ 4

ขบวนการสะสม (Cumulative process)

4.1 โปรแกรมตัวอย่าง

จงเขียนโปรแกรมเพื่อหาผลบวกของเลขจำนวนเต็ม N ตัวแรก โดยให้อ่านค่า N จาก

บัตร (โปรแกรมใช้คำสั่ง DO เป็นคำสั่งสร้างเลข 1,2,...,N)

คำสั่งใหม่จากตัวอย่างนี้คือ คำสั่ง DO และคำสั่ง CONTINUE

4.2 คำสั่งในภาษาฟอร์แทรน

4.2.1 คำสั่ง DO

คำสั่ง DO นั้นใช้ในการควบคุมการทำงานของลูป วิธีการควบคุมก็คือทำให้ตัวแปรที่ใช้ควบคุมมีค่าเริ่มต้น (initial value) มีส่วนที่เปลี่ยน (increment) และมีค่าทดสอบ (tested value) ที่จะใช้ควบคุมการออกจากลูป

คำสั่ง DO จะกำหนดค่าเริ่มต้น ส่วนที่เปลี่ยน ค่าทดสอบของตัวแปร (counter หรือ index) และเงื่อนไขของ DO ซึ่งทุกคำสั่งในเงื่อนไขของ DO จะถูกทำตามจำนวนครั้งที่ระบุไว้
รูปทั่วไป

DO เลขประจำคำสั่ง	ตัวแปร=ค่าเริ่มต้น,ค่าทดสอบ[,ส่วนที่เปลี่ยน]
-------------------	--

โดยที่ DO เป็นคีย์เวิร์ด

เลขประจำคำสั่ง คือเลขประจำคำสั่งของคำสั่งสุดท้ายของลูป

ตัวแปร เป็นตัวแปรชนิด integer บางครั้งเราเรียกว่า ตัวแปรของคำสั่ง DO (DO variable) ซึ่งใช้เป็นตัวนับจำนวนครั้งที่คำสั่งในลูปจะถูกทำซ้ำ

ค่าเริ่มต้น เป็นค่าคงที่จำนวนเต็มบวกหรือตัวแปรชนิด integer ซึ่งจะเป็นค่าเริ่มต้นของตัวแปร (สำหรับฟอร์แทรนคอมไพเลอร์บางตัว ค่าเริ่มต้นอาจอยู่ในรูปนิพจน์เลขคณิตชนิด integer หรือ real ก็ได้)

ค่าทดสอบ เป็นค่าคงที่จำนวนเต็มบวกหรือตัวแปรชนิด integer ซึ่งค่าของตัวแปรจะถูกเปรียบเทียบกับค่าทดสอบว่าถ้ามันมีค่ามากกว่าค่าทดสอบ เราจะออกจากลูป (สำหรับฟอร์แทรนคอมไพเลอร์บางตัว ค่าทดสอบอาจอยู่ในรูปนิพจน์เลขคณิตชนิด integer หรือ real ก็ได้)

ส่วนที่เปลี่ยน จะมีหรือไม่มีก็ได้ เป็นค่าคงที่จำนวนเต็มบวกหรือตัวแปรชนิด integer ซึ่งเป็นค่าที่จะบวกเพิ่มขึ้นแก่ตัวแปรหลังจากทำงานในลูปแล้วแต่ละครั้ง ถ้าไม่ใส่ส่วนที่เปลี่ยนไว้ ส่วนที่เปลี่ยนเท่ากับ 1

ตัวอย่าง

คำสั่ง DO ที่ถูกต้อง

DO 10 J=1,303

DO 5 I=4,1000,66

DO 4 KSUM=M1,M2,M3

DO 6 LL=NSTAR,MITY

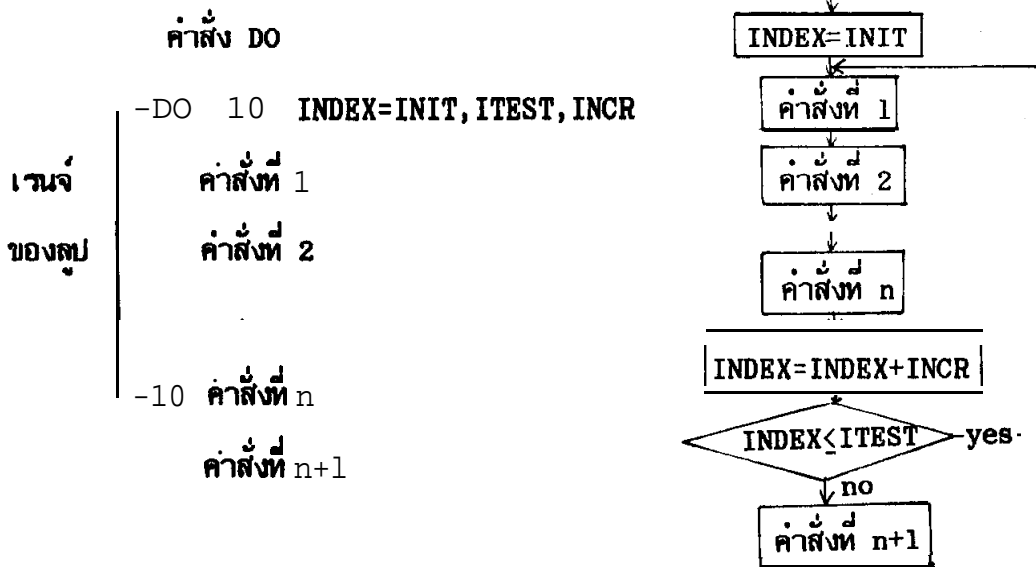
DO 8 K=10,M,4

ตัวอย่าง

คำสั่ง DO ที่ไม่ถูกต้อง และเหตุผลที่ทำให้ไม่ถูกต้อง

DO 3 (X)=I,3,4	การขึ้นคือเป็นตัวแปรชนิด integer
DO 4 I=1,20,(−1)	ส่วนที่เปลี่ยนคือเป็นบวก
DO 6 (Z=M+X),(−3),T*2	การขึ้นผิด และใช้ฟังก์ชันเลขคณิตไม่ได้
DO 6 K=I,J,(TER)	ส่วนที่เปลี่ยนคือเป็น integer
DO 8 L=(1.1),10,(−.1)	ต้องเป็นเลขจำนวนเต็ม
DO 9 K=(I+1),10	ใช้ฟังก์ชันเลขคณิตไม่ได้

หมายเหตุ ในคำสั่ง DO ที่ไม่ถูกต้องบางคำสั่งนั้น สำหรับฟอร์แทรนคอมพิวเตอร์บางตัวอาจใช้ได้ ผู้ใช้ต้องตรวจสอบกับหนังสือคู่มือการเขียนภาษาฟอร์แทรนของเครื่องนั้น ๆ

คำสั่งในเรนจ์ของลูปจะถูกทำอย่างน้อย 1 ครั้ง คำสั่งในลูปเป็นคำสั่งปฏิบัติการ

คำสั่งสุดท้ายของลูปต้องไม่เป็นคำสั่ง STOP คำสั่ง IF เลขคณิต คำสั่ง GO TO คำสั่ง COMPUTED GO TO คำสั่ง DO อื่น ๆ หรือคำสั่ง END แต่อย่างไรก็ตามเป็นคำสั่ง IF ควรจะได้

จำนวนครั้งที่คำสั่งในลูปจะถูกทำซ้ำ (N)

$$N = \left[\frac{ITEST - INIT}{INCR} \right] + 1$$

ตัวอย่าง DO 16 I=3,100,2
 ISQR=I*I
 SQROOT=I**.5
 15 WRITE(6,1)I, ISQR, SQROOT
 1 FORMAT(2X, I3, I7, F6.2)

ซึ่งจะสร้างตารางค่ากำลังสองและรากที่ 2 ของเลข 3,5,7,...,99

ตัวอย่าง READ(5,1)N
 DO 15 K=1,N
 :
 15 _____

ในคำสั่ง DO ไม่ระบุส่วนที่เปลี่ยน ดังนั้นส่วนที่เปลี่ยนมีค่า=1 คำสั่งในวงเล็บของลูปจะถูกทำ N ครั้ง

สิ่งที่ไม่ให้ใช้ในคำสั่ง DO

1. คำสั่งสุดท้ายของลูปต้องไม่เป็นคำสั่งเหล่านี้

คำสั่ง IF เลขคณิต

คำสั่ง DO

คำสั่ง STOP

คำสั่ง GO TO ทั้ง COMPUTED GO TO และ GO TO แบบไม่มีเงื่อนไข

คำสั่งไม่ปฏิบัติการ

ตัวอย่าง ที่ผิดปกติ

DO 15 I=1,N
 13 _____
 :
 16 IF(I-15)13,17,13   <--- คำสั่ง IF เลขคณิต
 17 WRITE(6,1)I

2. ครรชนีและคำสั่ง 3 คำของมันจะถูกเปลี่ยนโดยคำสั่งในลูปไม่ได้

DO 15 J=1,10,3

J=J+1 <--- ใช้ไม่ได้

15 S=S*J

3. ระวังการใช้ค่าของครรชนีของคำสั่ง DO ถ้าการออกจากลูปเป็นไปอย่างปกติคือ ออกจากลูปเมื่อค่าของครรชนีเกินค่าทดสอบ นั่นคือค่าของครรชนีจะไม่เท่ากับค่าทดสอบ ครรชนีจะไม่แนะนำให้นำค่าของครรชนีไปใช้

ตัวอย่าง DO 5 I=1,10 } ----> คำสั่ง DO จะทำให้พิมพ์เลข 1,2,...,10

5 WRITE(6,6)I 1

WRITE(6,6)I ----> I=11 ซึ่งถ้าต้องการใช้ค่า I=10 จะทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้

การออกจากลูปอาจออกโดยคำสั่งควบคุมซึ่งอยู่ในลูปก็ได้ และค่าของครรชนีคือค่าของมัน

ก่อนออกจากลูปนั่นเอง

ตัวอย่าง DO 10 I=1,20

IF(I.GE.11)GO TO 5

10 X=X+1

:

5 WRITE(6,11)I ----> ค่าของ I ที่จะพิมพ์คือ 11

4.2.2 คำสั่ง CONTINUE

รูปทั่วไป

เลขประจำคำสั่ง CONTINUE

คำสั่ง CONTINUE มักใช้เป็นคำสั่งสุดท้ายของลูป เพื่อหลีกเลี่ยงการที่คำสั่งสุดท้ายของลูปจะเป็นคำสั่งที่ห้ามไว้ดังกล่าวข้างต้น คำสั่ง CONTINUE ปรากฏที่ใด ๆ ในโปรแกรมก็ได้ โดยจะไม่ทำให้การปฏิบัติงานหยุดชะงักแต่อย่างใด

ตัวอย่างไม่ถูกต้อง

C=0

```

DO 10 I=1,100
  5 READ(5,1)GRADE
    IF(GRADE.GT.90)C=C+1
  10 GO TO 5  --->  ใช้ไม่ได้

```

18 X=1

ถูกต้อง

C=0

```

DC 10 I=1,100
  READ(5,1)GRADE
  IF(GRADE.GT.90)C=C+1
  10 CONTINUE

```

16 X=1

ตัวอย่างไม่ถูกต้อง

C=0

```

DO 10 I=1,100
  5 READ(5,1)GRADE ←
    IF(GRADE.LE.90)GO TO 5
  10 C=C+1

```

กรณีค่าของ I จะไม่เพิ่มขึ้นเพราะคำสั่งสุดท้ายของสลับไม่ถูกทำ

ถูกต้อง

C=0

```

DO 10 I=1,100
  READ(5,1)GRADE
  IF(GRADE.GT.90)C=C+1
  10 CONTINUE

```

ตัวอย่างไม่ถูกต้อง

C=0

```

1 DO 10 I=1,100
  READ(5,1)GRADE
  IF(GRADE.LE.90)GO TO 1
  10 C=C+1

```

ทุกครั้ง^๕ที่ GRADE ≤ 90 การทำงานจะกลับชนไปที่คำสั่งเลขที่ 1 คือคำสั่ง DC กรณีนี้จะทำให้ค่าของ I ถูกกำหนดค่าใหม่เป็น 1 การกระทำดังกล่าวจะเกิดลูปอนันต์ (infinite loop) ขึ้น

ตัวอย่าง ถ้าต้องการนับและพิมพ์คะแนนที่เกิน 90 คะแนน

ไม่ถูกต้อง

C=0

DC 10 I=1,100

READ(5,1)GRADE

IF(GRADE.GT.90)GO TO 5

→10 CONTINUE

5 C=C+1

WRITE(6,6)GRADE

GO TO 10

ถูกต้อง

C=0

DO 10 I=1,100

READ(5,1)GRADE

IF(GRADE.GT.90)GO TO 5

GO TO 10

6 C=C+1

WRITE(6,6)GRADE

10 CONTINUE

การเขียน

C=0

DC 10 I=1,100

READ(5,1)GRADE

IF(GRADE.LE.90)GO TO 10

C=C+1

WRITE(6,6)GRADE

10 CONTINUE

4.2.3 การโยกย้ายเข้าไปและออกจากลูป

กรณี 4 การโยกย้ายคำสั่งในลูปออกไปนอกลูปนั้นใช้ได้

ตัวอย่าง DO 10 JOE=1,10

```

        IF(Y.EQ.6)GO TO 70
10 CONTINUE
70 DO 16 I=1,JOE

```

กรณี 5 การโยกย้ายจากคำสั่งในลูปไปยังคำสั่ง DO ของมันจะทำให้เกิดการกำหนดค่าเริ่มต้นของตัวแปรใหม่แทนที่จะเพิ่มค่าของตัวแปรตามส่วนที่เปลี่ยนค่า ๆ ไป ผลของตัวอย่างข้างล่างจะได้ลูปอนันต์

```

4 DO 10 I=1,10
      X=I**2-7*I+12
      IF(X.NE.0)GO TO 4
      WRITE(6,1)I
10 CONTINUE

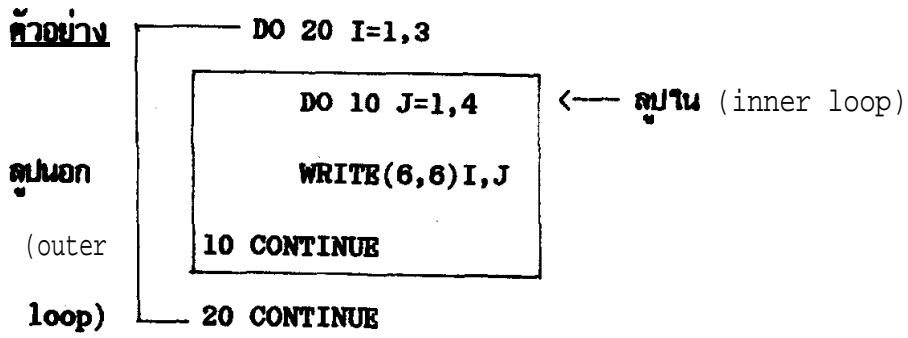
```

I	X
1	6
1	6
1	6
:	:
:	:

4.2.4 การซ้อนกันของลูป (nested loop)

การซ้อนกันของลูปเกิดขึ้นเมื่อมีเงื่อนไขของลูปหนึ่งอยู่เป็นส่วนหนึ่งของคำสั่งในเงื่อนไขของอีก

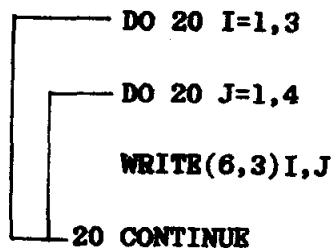
ลูปหนึ่ง

ผลการทำงาน

I	J
1	1
1	2
1	3
1	4
2	1
2	2
2	3
2	4
3	1
3	2
3	3
3	4

คำสั่งข้างต้นอาจเขียน โดยที่ให้ลูปนอกและลูปในใช้คำสั่งสุดท้ายร่วมกัน ได้ดังนี้

ตัวอย่าง

```

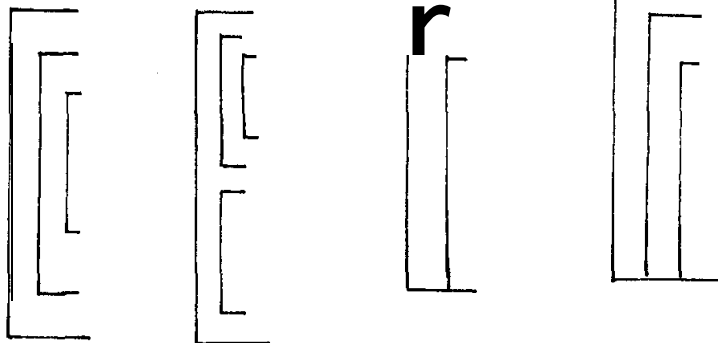
DO 5 J=6,10
    DO 7 K=6,12
        KPROD=J*K
        WRITE(6,1)J,K,KPROD
    7 CONTINUE
    WRITE(6,2)
5 CONTINUE
STOP
1 FORMAT(2X,I2,'*',I2,'=',I3)
2 FORMAT(/)
END
    
```

ผลที่ได้

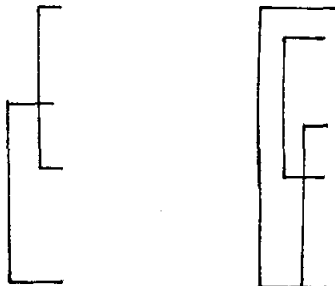
```

6* 6= 38
6* 7= 42
:
6*12= 72
←----- เว้น 1 บรรทัด
7* 6= 42
:
7*12= 84
:
←----- เว้น 1 บรรทัด
10* 6= 60
:
10*12=120
    
```

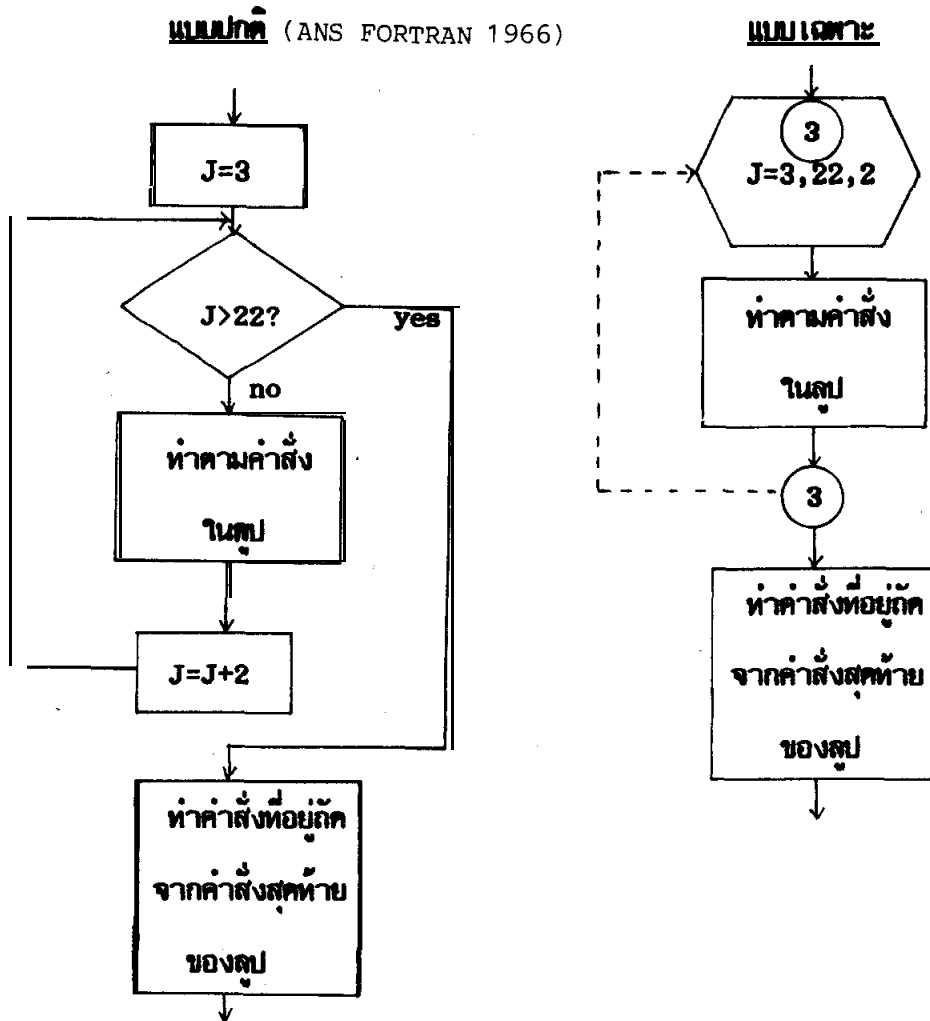
โครงสร้างของการซ้อนกันของสเปซที่ใช้ได้

โครงสร้างของการซ้อนกันของสเปซที่ใช้ไม่ได้

4.2.5 สัญลักษณ์ในการเขียนแผนผังทำงานสำหรับคำสั่ง Do

4.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างรายชื่อตัวแปรและรายการ format code

ในคำสั่ง READ คำสั่ง WRITE และคำสั่ง FORMAT ใหม่ ถ้าจำนวนตัวแปรน้อยกว่าจำนวน format code format code ที่เกินมาจะไม่ถูกใช้

ตัวอย่าง

```
READ(5,5)IX,IY
```

```
5 FORMAT(I3,I2,I4,I5)
```

ไม่ถูกใช้

บัตรข้อมูล

123	45	67
-----	----	----

IX=123

IY=45

ถ้าจำนวนตัวแปรมีมากกว่า format code เมื่อใช้ format code หมดแล้วมันจะย้อนกลับมาใช้ format code ในวงเล็บเปิดแรกพบ และจะมีการชนะเบ้น (record) ใหม่ เช่น ช้บัตรใหม่ในการอ่านบัตรหรือชนะบัตรใหม่ในการพิมพ์

ตัวอย่าง READ(5,6)I,J,K

6 FORMAT(I2)

บัตรข้อมูล	บัตร 1	39	→	I=39
	บัตร 2	33	→	J=33
	บัตร 3	44	.	-
		t	-	>
				K=44

ตัวอย่าง WRITE(6,10)A,B,C,D

10 FORMAT(2X,2F6.1)

A=3.2

B=-6.0

C=4.9

D=0.

จะได้ผลการพิมพ์ดังนี้

^^	^^^	3.2	^^	-6.0
^^	^^^	4.9	^^^	0.0

4.3 โปรแกรมตัวอย่างเพิ่มเติม

4.3.1 การคำนวณค่า N! (N factorial)

N! อ่านว่า N แฟกทอเรียล ถ้า N เป็นเลขจำนวนเต็มบวกแล้ว

$$N! = N(N-1)(N-2)\dots 2.1$$

```

INTEGER PROD'

PROD=1

READ(5,5)N

5 FORMAT(I2)

DO 2 I=1,N

PROD=PROD*I

2 CONTINUE

WRITE(6,4)N,PROD

4 FORMAT(1X,' FACTORIAL',I3,' IS',I16)

STOP

END

```

ค่าแฟกทอเรียลเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว คอมพิวเตอร์หลาย ๆ ระบบไม่สามารถหาค่าเกิน 17! ได้

4.3.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

สูตรทั่วไปในการคำนวณความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน n คะแนน

$x_1, x_2, \dots, x_n$ คือ

$$sd = \sqrt{\frac{n(x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2) - (x_1 + x_2 + \dots + x_n)^2}{n(n-1)}}$$

จงเขียนโปรแกรมเพื่ออ่านคะแนน 30 คะแนนจากบัตรข้อมูล (บัตร 1 บัตรมีคะแนน

หนึ่งตัว) คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

```

SUM=0

SUMSQ=0

DO 5 K=1,30

READ(5,1)GRADE

SUM=SUM+GRADE

```

```

SUMSQ=SUMSQ+GRADE**2
5 CONTINUE

N=30

DEV=((N*SUMSQ-SUM**2)/(N*(N-1)))**.5

AV=SUM/N

WRITE(6,20)DEV,AV

20 FORMAT(T9,'STANDARD DEVIATION=',F5.2//
*T9,' AVERAGE=',F5.1)

STOP

1 E'ORMAT(F5.1)

END

```

4.3.3 การคำนวณค่าไซน์ของ X (sine(x))

สูตรในการประมาณค่าไซน์ของ X โดยที่ X เป็นมุมเรเดียน คือ

$$\sin(x) = \frac{x^1}{1!} - \frac{x^3}{3!} + \frac{x^5}{5!} - \dots - \frac{x^{11}}{11!}$$

จงเขียนโปรแกรมเพื่อประมาณค่า sin(x) จากสูตรข้างต้น

วิธีที่ 1

```

READ(5,3)X

3 FORMAT(F3.0)

XSQ=X*X

S=0

IFACT=1

DO 10 I=1,6

    S=S+X/IFACT

    X=X*XSQ

10 IFACT=-IFACT*(2*I)*(2*I+1)

```



```

WRITE(6,6)S
6 FORMAT(4X,F8.4)
STOP
END

```

ข้อ 2 DATA K,SUM,N/1,0.,1/

```

READ(5,5)X
5 FORMAT(F3.0)
X=-X
20 SUM=SUM+(-X)**N/K
N=N+2
K=K*(N-1)*N
IF(N.LE.11)GO TO 20
WRITE(6,6)SUM
6 FORMAT(F8.4)
STOP
END

```

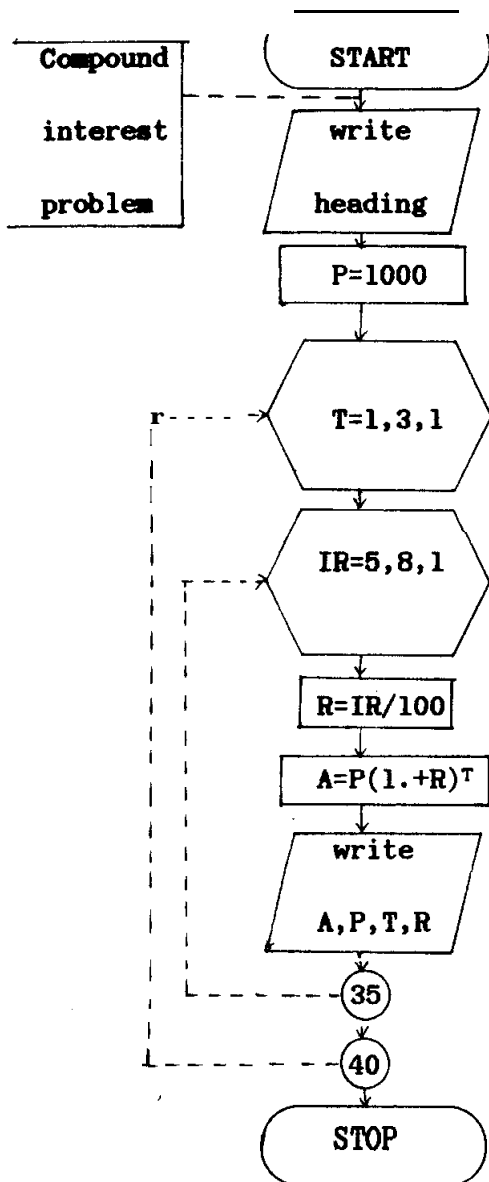
4.3.4 ดอกเบี้ยทบต้น

เงินต้น P ผากประจำเป็นเวลา T ปี ด้วยอัตราดอกเบี้ย R ยอดเงินจากการคำนวณ ดอกเบี้ยทบต้นเป็น A ซึ่งหาได้จากสูตร

$$A=P(1+R)^T$$

จงเขียนโปรแกรมเพื่อคำนวณเงินที่จะมีในบัญชี (A) ถ้ากำหนดเงินต้น \$1000 ด้วยอัตรา ดอกเบี้ย 5%, 6%, 7% และ 8% และฝากเป็นเวลา 1, 2, 3 ปี

แผนภูมิสายงานและโปรแกรมเพื่อนักปัญหานี้คือ

C COMPOUND INTEREST PROBLEM

```

INTEGER T
WRITE(6,1)
1 FORMAT(T3,'AMOUNT',T10,
*'PRINCIPAL',T20,'YEARS',
*T30,'INTEREST')
P=1000
DO 40 T=1,3
DO 35 IR=5,8,1
R=IR/100.
A=P*(1.+R)**T
WRITE(6,2)A,P,T,R
2 FORMAT(T2,F7.2,T11,F5.0,T23,
*I1,T32,F3.2)
35 CONTINUE
40 CONTINUE
STOP
END
  
```

ผลกำไรสุทธิ

AMOUNT	PRINCIPAL	YEARS	INTEREST
1060.00	1000.	1	.05
1060.00	1000.	1	.06
1070.00	1000.	1	.07
1080.00	1000.	1	.08
1120.50	1000.	2	.05
1123.60	1000.	2	.06
1144.90	1000.	2	.07
1166.40	1000.	2	.08
1157.62	1000.	3	.05
1191.01	1000.	3	.06
1225.04	1000.	3	.07
1259.71	1000.	3	.08

แบบฝึกหัดที่ 41. DO loop ^{ขั้น}ซ้อนกันข้อใดถูกต้อง ถ้าผิดเหตุใดจึงผิด

1.1) DO 10 I=1,5 : 10 CONTINUE	1.2) DO 20 IJ=2,6.5 : 20 CONTINUE
1.3) DO 30 K=1,10 DO 40 K=1,40 40 CONTINUE 30 CONTINUE	1.4) DO 15 I=1,6 15 CONTINUE:
1.5) DO 50 I-1=2,6 : 50 CONTINUE	1.6) DO 60 I=1,5 DO 70 J=1,10,-1 70 CONTINUE 60 CONTINUE
1.7) DO 60 I=1,5 DO 70 J=1,10 60 CONTINUE ; 70 X=1	1.8) DO 80 A=I,N 80 CONTINUE
1.9) DO 90 L=1,5 DO 91 K=2,8 S=S+G 90 CONTINUE	1.10) DO 21 M=10,6,1 21CONTINUE

1.11) DO 5 **K=1,5**
:
5 **IF(L-80)3,3,2**

1.12) DO 20 **L=8,1**
DO 30 **K=1,3**
L=L+1
30 CONTINUE
20 CONTINUE

1.13) DO 5 **I=1,3**

IF(Q.EQ.6)GO TO 5
DO 5 **K=1,10**
SUM=SUM+J
5 **CONTINUE**

1.14) DC 6 **I=1,10**
J=I*I+1
6 CONTINUE

1.15) DO 6 **K=1,6**
READ(5,5)K,K1
SUM1=SUM1+K1
6 **SUM2=SUM2+K**

1.16) DO 10 **I=1,17**
15 **X=X+SUM**
IF(X.GT.10)GO TO 17
10 **CONTINUE**
17 **IF(SUM.NE.J)GO TO 15**

1.17) DO 9 **J=40,60**
DO 9 **K=1,3**

9 CONTINUE

1.18) DO 85 **I=1,4**
:
CONTINUE
85 DO 90 **J=3,6,1**

90 **X=10.3**

2. จงแสดงผลการพิมพ์จากคำสั่งต่อไปนี้

2.1) DO 5 I=1,10,2 5 WRITE(6,1)I 1 FORMAT(2X,I3)	2.2) DO 7 J=6,18,3 2 FORMAT(2X,I3) 7 WRITE(6,2)J
2.3) DO 8 K=4,4 8 WRITE(6,3)K 3 FORMAT(2X,I3)	2.4) DO 6 I=1,3 K=10**I 6 WRITE(6,5)K 5 FORMAT(I5)

3. ค่าของ KOUNT ที่จะถูกพิมพ์เท่ากับเท่าใด (เน้นคือจำนวนครั้งที่คำสั่งที่ 3 ถูกทำ)

3.1)   KOUNT=0

              DO 20 I=1,3

              DO 20 J=1,4

              DO 20 K=1,10

              3 KOUNT=KOUNT+1

              20 CONTINUE

                      WRITE(6,2)KOUNT

              2 FORMAT(I4)

3.2)   KOUNT=0

              DO 33 I=2,20,3

              DO 33 J=3,17,5

              3 KOUNT=KOUNT+1

              33 CONTINUE

                      WRITE(6,2)KOUNT

```

3.3)      KOUNT=0

          DO 10 I0=2,8,2

          DO 10 IM=10,2,1

          DO 10 II=1,4,2

          3  KOUNT=KOUNT+1

10  CONTINUE

        WRITE(6,2)KOUNT

```

4. จงบอกสิ่งผิดที่คิดจะพบตอนแปลโปรแกรม (Compile-time-error)

```

15 DO 10 I=1,5

        WRITE(6,1)I

        IF(I.GT.5)GO TO 15

10 CONTINUE

```

5. ส่วนของโปรแกรมต่อไปนี้จะคำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนน 10 ค่าหรือไม่

```

5.1)      SUM=0

          DO 10 I=1,10

          READ(5,1)GRADE

10  SUM=SUM+GRADE

        AVER=SUM/I

        WRITE(6,6)AVER

```

```

5.2)      SUM=0

          DO 15 I=1,10

          READ(5,1)GRADE

          SUM=SUM+GRADE

16  AVER=SUM/I

        WRITE(6,6)AVER

```

```

5.3)  SUM=0

      DO 26 I=1,10

      READ(5,1)GRADE

25    SUM=SUM+GRADE

      AVER=SUM/10.

      WRITE(6,6)AVER

```

6. คำสั่ง READ และคำสั่ง FORMAT แต่ละคำสั่ง จะต้องใช้บัตรข้อมูลเข้ากี่บัตร

- 6.1) READ(5,5)A,B,C
- 5 FORMAT(F5.1,F5.1,F5.1)
  - 5 FORMAT(F5.1,F5.1)
  - 5 FORMAT(4F5.1)
  - 5 FOFMAT(F5.1)
- 6.2) READ(5,6)I,J,K,L,M,N
- 6 FORMAT(I1,I2,I2)
  - 6 FORMAT(I1,I2,I3,I4)
  - 6 FORMAT(I1,I2)
  - 6 FORMAT(6I3)
- 6.3) READ(5,7)A,I,D
- 7 FORMAT(F5.1,I3,F4.1)
  - 7 FORMAT(F5.1/I2)
  - 7 FORMAT(F5.1,I2)
  - 7 FORMAT(F5.1/I2/F4.1)

7. จงบอกสิ่งที่มีค่าน้อย 6 ที่ในโปรแกรมต่อไปนี้

```

INTEGER A,B,STAT,STAT10,STAT100,X

DATA X,Y,A,I/4*0./

```



```

DATA PI,E/3.14159,2.71828/
READ(5,10)K,L,N
10 FORMAT(3I5.0)
   IF(K.EQ.L)THEN L=L+1
   GO TO (10,20,30,30)L
20 STOP
30 WRITE(6,25)L
25 FORMAT(I6)
   DO 100 I=1,10
   DO 300 J=1,3
77 M=I*J
   WRITE(6,200)M
100 CONTINUE
300 CONTINUE
   IF(I*J*L)GO TO 77
STOP
END

```

8. จงเขียนโปรแกรมเพื่อหาค่าของ $3+5+7+\dots+225+227$ (ไม่ให้ใช้ข้อมูลเข้าจากตัวกลาง)
9. จงเขียนโปรแกรมเพื่อหาค่าของ $1-2+3-4+5-\dots-100$ (ไม่ให้ใช้ข้อมูลเข้าจากตัวกลาง)
10. จงเขียนโปรแกรมเพื่ออ่านค่าของ N แล้วคำนวณผลบวกกำลังสองของเลขคู่ N เทอมแรก ตัวอย่างเช่น $N=4$ ต้องการหาผลบวกของ $2^2+4^2+6^2+8^2$
11. จงเขียนโปรแกรมเพื่อคำนวณค่าของ $\frac{\pi}{4}$ โดยใช้สูตร

$$\frac{\pi}{4} = 1 - \frac{1}{3} + \frac{1}{5} - \frac{1}{7} + \frac{1}{9} - \dots$$

การประมาณครั้งแรกคือ 1

การประมาณครั้งที่ 2 คือ $1 - \frac{1}{3}$

การประมาณครั้งที่ 3 คือ $1 - \frac{1}{3} + \frac{1}{5}, \dots$

ให้หยุดการประมาณเมื่อการประมาณ 2 ครั้งที่ติดต่อกันมีค่าต่างกันน้อยกว่า .01

12. จงเขียนโปรแกรมเพื่อพิมพ์ตารางสูตรคูณแม่ 2 ถึง 12 และกำหนดให้พิมพ์ผลดังนี้

MULTIPLICATION

TABLES

$$2 * 2 = 4$$

$$2 * 3 = 6$$

:

$$2 * 12 = 24$$

:

$$12 * 2 = 24$$

:

$$12 * 12 = 144$$

13. โรงพยาบาลแห่งหนึ่งเก็บข้อมูลของคนที่ยื่นคำขออนุญาตให้เมื่อโรงพยาบาลต้องการ

สมมติว่ามีคนพิมพ์รายชื่ออยู่ 2000 คนแต่ละคนมีข้อมูลอยู่ในบัตร 1 บัตร ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

ฟิลด์	สนาม	รายการข้อมูล	ลักษณะของข้อมูล
1	1-6	รหัสประจำตัว (CODE)	XXXXXX
2	7-38	ชื่อ-นามสกุล	
3	39-45	หมายเลขโทรศัพท์	xxxxxxxx
4	46	กลุ่มเลือด : 1=เลือกกลุ่ม A 2=เลือกกลุ่ม B 3=เลือกกลุ่ม AB 4=เลือกกลุ่ม โอ	X
5	47-48	อายุ	xx
6	49-54	น้ำหนัก (กก.)	xxx. xx

ฟิลด์ที่	สัณฐาน	รายการข้อมูล	ลักษณะของข้อมูล
7	55-57	ความสูง (ซม.)	XXX

จงเขียนโปรแกรมเพื่อเลือกและพิมพ์ข้อมูลของคนที่มีเลือดกลุ่มโอ นับจำนวนคนที่มีเลือด
กลุ่มโอทั้งหมดและหาจำนวนเฉลี่ยของคนกลุ่มนี้ด้วย

กำหนดรูปแบบของกาพิมพ์ดังนี้

HOSPITAL XYZ

BLOOD TYPE O

คนที่
↓

NUMBER	CODE	NAME	TEL.NO.	AGE	WEIGHT (K.G.)	HEIGHT (C.M.)
--------	------	------	---------	-----	------------------	------------------

1

2

:

TOTAL = xxxx PERSONS

AVERAGE WEIGHT = xxx.xx KILOGRAMS